

Enharmonia

Zjawisko polegające na tym, że dane dźwięki nie zmieniają swej wysokości, ale mają różne nazwy i inny zapis, np. cis i des

Źródłosłów: z greckiego *en* - w *harmonía* - zgodność dźwięków, *enarmónios* oznacza: akordowy, harmoniczny.

Dzięki enharmonii rzeczywiście osiąga się zgodność **dźwięków** w połączeniach harmonicznych. Jej ważne praktyczne znaczenie polega na tym, że równość dźwięków o innym zapisie umożliwia szybkie przechodzenie do odległych tonacji. Przytoczmy przykład modulacji z udziałem **akordu** septymowego zmniejszonego. Jeżeli enharmonicznie zamienimy dźwięki akordu septymowego w C-dur/c-moll *h-d-f-as* na *h-d-eis-gis*, to możemy natychmiast przejść do tonacji fis-moll.

Nie tylko **akordy** są równe enharmonicznie, dotyczy to także **interwałów** i gam. Są to **gamy** o identycznym brzmieniu, ale o różnej notacji. Enharmoniczne zamienianie dźwięków gam ułatwia odczyt **nut** w tonacjach, które mają większą ilość znaków przykluczowych. Łatwiej jest, np. zanotować gamę molową naturalną od *cis*, w której zastosujemy 4 krzyżyki, niż od *des*, w którym jest 6 bemoli i jeden podwójny bemol.